

Anotace

Diplomová práce pojednává o roli interpretační metody v přímé sociální práci při posouzení potřeb klienta a jeho situace. V práci se snažíme poukázat na to, že pouze reflexivní přístup v přímé sociální práci nepostačuje proto, aby bylo možné na straně pomáhajícího sociálního pracovníka dospět k hodnocení kauzy v takové kvalitě, kdy jeho navrhovaná řešení budou účinná a zároveň akceptovaná na straně klienta. Hlavními teoretickými východisky práce jsou pojetí sociální práce jako humanistické interpretační disciplíny a hermeneutika chápána jako teorie porozumění a interpretační metoda. V oblasti teorie sociální práce a reflexivity vycházíme zejména ze studií Pavla Navrátila. V oblasti hermeneutiky se opíráme o hermeneutické interpretační koncepty formulované především Hansem Georgem Gadamerem. Jádrem zkoumání je analýza práce sociálního pracovníka s konkrétní reprezentativní kauzou. Na zvoleném příkladě z praxe ukazujeme, že lze v práci s kauzou a při hledání jejího řešení uplatnit principy hermeneutiky. Práce poukazuje také na to, co tento styl práce přináší v praxi sociální práce i v životě potřebného, pokud pomáhající vědomě pracuje se základními prvky zvolené interpretační metody, jako jsou předsudky, hermeneutický kruh nebo splývání horizontů.

Klíčová slova

Reflexivita, sociální práce, posouzení situace klienta, pomáhající, potřebný, hermeneutika, horizont, hermeneutický kruh, porozumění, předsudky.